tilsigtede Ordning og den paa Frederiksberg indførte Forretningsfordeling turde en nærmere Begrundelse af Forslagets enkelte Bestemmelser være ufornøden, og her skal derfor blot med Hensyn til enkelte mindre Uoverensstemmelser med Loven af 5te April 1888 bemærkes følgende:

Ved en Tilføjelse til § 1 har man tildelt Straffedommeren Hvervet som Formand i Søretten, idet de herunder henhørende Forretninger i ikke ringe Omfang ere ligeartede med den ham i øvrigt paahvilende Virksomhed som Undersøgelsesdommer. Bestemmelserne i § 4, 1ste og 2det Stykke, om Straffedommerens Virksomhed ved Eksekution af Domme og Forlig, ere bestemte nærmere derhen, at han, foruden at eksekvere disse med Hensyn til Straf, tillige vil have at foretage Eksekutionen med Hensyn til Sagsomkostninger i offentlige Sager, idet Dommens Gennemførelse for saa vidt, der jo i øvrigt hyppigt er en ren Formssag og i hvert Fald sjeldent giver Anledning til en egentlig Fogedforretning i almindelig Forstand, naturligt besørges af samme Embedsmand, der i øvrigt varetager den offentlige Interesse i Dommens Fuldbyrdelse; derimod er det foreslaaet, at Eksekutionen med Hensyn til privates Erstatningskrav, der jo mere har Karakteren af en almindelig civil Fogedforretning, bliver ham uvedkommende. I § 6, i Slutningen, er der tilføjet en Bestemmelse, sigtende til at sikre, at en mindre Del af Politikassens Midler kan staa til Straffedommerens Raadighed, idet det formentlig maa erkendes at være unaturligt, at denne Embedsmand staar uden Midler til at afholde saadanne sædvansmæssig af denne Kasse afholdte Udgifter som Ducører for nidkær Politiassistance, Betaling af Registre til „Politiefterretninger", Ekstraforplejning til Arrestanter o. l.

At Embedet er foreslaaet at skulle henhøre til 2den Lønningsklasse, vil formentlig efter dets Størrelse og Betydning findes passende.